

РАЗДЗЕЛ

I

**ПРАБЛЕМЫ СУЧАСНАЙ
ГІСТОРЫКА-ПРАВАВОЙ НАВУКІ**

УКЛАД У БЕЛАРУСКУЮ
ГІСТОРЫКА-ПРАВАВУЮ НАВУКУ
ДОКТАРА ЮРЫДЫЧНЫХ НАВУК,
ПРАФЕСАРА І.А.ЮХО

Т. І. Доунар

Беларусі дзяржаўны ўтвератэт

Доуп час гісторыя дзяржавы і права Беларусі не вывучалася. Некаторыя пытанні толькі закраналіся навукоўцамі дарэвалюцыйнага перыяду у кантэксце разгляду шрых праблем.

Пасля утварэння Беларускай ССР шэраг вучоных, у тым ліку першы рэктар БДУ У. І. Шчэта, пачалі актыўна даследаваць гісторыю Беларусі. Аднак у цэлым даследаванне прававой спадчыны беларускага народа, якое з'яўляецца важнейшай задачай гісторыка-прававой навукі, у савецк перыяд стрымлівалася шматлікімі фактарамі.

У пасляваенны перыяд паступова пачынаюцца больш значныя зрухі у сферы распрацоук айчыннай гісторыі. З канца 50-х гг. XX ст. намаганнямі беларусіх вучоных-правазнаўцаў у рэспубліцы быў пакладзены пачатак новаму накірунку гісторыка-прававой навукі - гісторыі дзяржавы і права Беларускай ССР. Значнай навуковай падзеяй стала выданне ў 1958 г. у БДУ калектыўнай працы «Очерки по истории государства и права БССР» (Б. Е. Бабшчк, Ф. І. Гаўзе, І. І. Гарэлш, Г. А. Павецьёў, Л. А. Рудзшчк, І. С. Шшквіч, Ю. П. Смірноў, В. Ф. Чыпр), у якой з пазшып тагачаснай

савецкай гісторыка-прававой навук разглядаліся пытанні развіцця дзяржавы і права БССР з моманту яе уз'яднання да 1934 г. Друкуюцца таксама кнМ С. П. Маргунскага (напрыклад, «Государственное строительство БССР в годы восстановления народного хозяйства» (Мінск, 1966) і іншых аўтараў. У 1969 г. у выдавецтве БДУ калектывам аўтараў таксама былі выдадзены (Б. Е. Бабшш, А. А. Галауко, Ф. І. Гаўзе, І. І. Гарэлш, В. А. Дарогін і інш.) «Очерки по истории государства и права БССР» (выпуск друп), дзе разглядаліся пытанні развіцця дзяржавы і права БССР з 1936 па 1968 г. Адказным рэдактарам і сааўтарам гэтай кнМ быў І. А. Юхо. У гэтае выданне былі ўключаны вышш кандыдацкай дысертацыі І. А. Юхо аб праблеме уз'яднання Заходняй Беларусі з БССР у 1939 г. (другая глава). Увогуле пытаннем уз'яднання Заходняй Беларусі з Беларускай ССР былі прысвечаны шматлікія яго публікацыі [1].

У 1970-1976 гг. былі надрукаваны два тамы акадэмічнага выдання «Истории государства и права Белорусской ССР», падрыхтаваныя калектывам акадэмічных і вузаўскіх навукоўцаў (С. П. Маргунш, І. І. Пацяружа, В. Н. Арцёмава, Ю. П. Броўка, М. В. Старажаў, У. І. Семянкоў, У. І. Шабайлаў і інш.). Актыўны ўдзел у падрыхтоўцы гэтых выданняў прыняў І. А. Юхо.

Патрэбна падкрэсліць, што з 1963 г. І. А. Юхо пачаў выкладаць у БДУ новую вучэбную дысцыпліну - гісторыю дзяржавы і права Беларусі, вышкам чаго стала распрацоўка вучэбнай праграмы па гэтым прадмеце [2], а таксама актыўная студэнцкіх і аспіранцкіх навуковых даследаванняў у сферы айчынай прававой гісторыі.

У гэты перыяд І. А. Юхо прыкладвае намаганш да актуалізацыі пытанняў гісторыі дзяржавы і права Беларусі, спрабуе заявіць аб асаблівасцях беларускай гісторыі [3], а таксама выдае шматлікія навуковыя артыкулы па праблемных пытаннях айчынай гісторыі [4], у якіх значную увагу звяртае на знакамітыя помшш права Беларусі феадальнага перыяду - Статуты 1529, 1566, 1588 гг., якія называе зводамі законаў Вялікага Княства Літоўскага [5].

У выдадзенай у 1978 г. на падставе доктарскай дысертацыі манаграфіі «Правовое становшча насельніцтва Беларусі у XVI ст.», ён характарызуе структуру феадальнага грамадства на тэрыторыі Беларусі, раскрывае правы статус самага прывілеяванага саслоўя - шляхты, звяртае увагу на тое, што беларусыя сяляне мелі пэўныя правы, а не толькі значную колькасць абавязкаў, гаворыць аб становшчы гарадскога насельніцтва, асабліва тых гарадоў, якія мелі магдэбургскае права, акцэнтуюе увагу на тым, што з XIV ст.

беларусыя гарады пачалі атрымліваць права на самашраванне, на падставе чаго палітычна і эканамічна развіваліся не тольш гарады, але і сама дзяржаўнасць.

Новыя прагрэсіўныя тэндэнцыі у развіцці дзяржаўнасці Беларусі на пачатку 90-х гг. XX ст. мелі вышкам актыўнае навуковае даследаванне і арыентацыю даследчыкаў на праўдзівы і плюралістычны падыход да асветлення гістарычных працэсаў. Галоўнай падставай актыўнай працоўнай ачыненнай гісторыі стала заканадаўчае замацаванне ў дзеючай Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь факта шматнацыянальнага нававання беларускага этнасу і беларускай дзяржаўнасці як суб'ектаў сусветнай гісторыі Беларусі стала на шлях пабудовы суверэннай прававой дзяржавы, і таму вельмі актуальным стаў нацыянальна-дзяржаўны падыход у вывучэнні гісторыі дзяржавы і права Беларусі, пры яшм працоўка гісторыі ўласнага народа з'яўлялася прыярытэтным нашрункам навуковых даследаванняў. Усведамленне характару свайго ўласнага гістарычнага шляху стала таксама ядром новай канцэпцыі шэалогі беларускай дзяржаўнасці.

Беларусыя вучоныя пачалі пераасэнсоўваць ўласную гісторыю, паказваць ўласнае разуменне гістарычных падзей і працэсаў. Напрыклад, частку створаных у беларускай гісторыі міфаў развянчаў М. Ермаловіч. З'яўляецца шэраг прац гісторыкаў (А. Грыцкевіч, З. Капыскага і інш.), фшосафаў (В. Конана, І. Падокшына і інш.) адносна праблемных пытанняў гісторыі Беларусі і запаўнення існуючых «белых плямаў», у яшх у кантэксце агульных гістарычных пытанняў закраналіся і гісторыка-прававыя праблемы. У навуковых публікацыях беларусых гісторыкаў-правазнаўцаў (А. Вішнеўскага, Т. Доунар, У. Сільчанкі, С. Сокала, В. Шалкапляс і інш.) даследавалі шматлікія пытанні прававой гісторыі.

Важнай падставай навукова-даследчай актыўнасці ў сферы гісторыка-прававой навукі сталі шматлікія артыкулы і кнігі прафесара І. А. Юхо, у яшх характарызавалася гістарычнае развіццё беларускай дзяржаўнасці і нацыянальнай прававой сістэмы, аналізаваліся праблемныя пытанні гісторыі дзяржавы і права Беларусі. Так, І. А. Юхо не аднойчы звяртаў увагу на пытанне аб паходжанні беларускай дзяржаўнасці, якое дагэтуль застаецца канчаткова нявырашаным. Гэта абумоўлена шэрагам прычын, а асабліва недастатковасцю дадзенага часу нашых крыніц, аналіз яшх дазволіў бы ўстанавіць сапраўдны час і прычыны, што прывялі да пераходу ад дадзяржаўных формаў грамад-

скага ^навання да палггька-тэрытарыяльнай арганізацыі шраваньня грамадствам. Вынікам гэтага стала шматлішасць тэорый і прычын паходжаньня дзяржаўнасці ва Усходняй Еўропе і часам вельмі суб'ектыўных меркаваньняў адносна гістарычнага перыяду Узнікненьня дзяржаўнасці. І. А. Юхо прааналізаваў творы навукоўцаў дарэвалюцыйнага і савецкага перыяду (У. Тацішчава, І. Забеліна, М. Дзьяканавы, В. Сергеевіча, С. У. Юшкова, Б. Д. Грэкава, Б. А. Рыбакова і шш.), абагуліўшы дакументальныя і летаўшныя крыніцы, зрабіў вывад, што дзяржаўнасць у народаў Усходняй Еўропы паўстала задоўга да новай эры. Ён падмацоўваў гэты вывад спасылкамі на Герадота, які засведчыў ^наваньне нашых продкаў - будзінаў і неўраў, што жылі на тэрыторыі сучаснай Беларусі у VI-V стст. да н. э., а таксама на меркаваньні некаторых навукоўцаў.

І. А. Юхо унёс вялікі ўклад у развіцьцё беларускай гісторыка-прававой навукі. Яго навуковыя працы былі прысьвечаны самым розным і вельмі актуальным праблемам гісторыі дзяржавы і права Беларусі паходжанню назвы «Беларусь», помншам айчыннага права, прававому становішчу насельніцтва, уніям ВКЛ з Польшчай, уплыву Польшчы і Расіі на гісторыю беларускага народа, гісторыю заканадаўства, прававым поглядам беларускіх мысліцеляў, значэньню гісторыка-прававой навукі і інш. Так, ім упершыню была выказана думка аб непасрэдным удзеле вялікага беларускага гуманіста і мысліцеля Ф. Скарыны ў падрыхтоўцы знакамітага зводу законаў - Статута Вялікага Княства Літоўскага 1529 г. Вучоны выказаў уласныя пазіцыі па праблеме фарміраваньня тэрыторыі Беларусі, абгрунтаваў тэзіс аб значна больш старажытным паходжаньні беларускай дзяржаўнасці, чым вызначанае ў савецкай гістарычнай навуцы, аб пераважна беларусым этнічным характары Вялікага Княства Літоўскага, падкрэсьліваў мінулыя айчыныя прававыя набыткі, значнасьць і прагрэсіўнасць поглядаў шматлікіх беларускіх мысліцеляў, дзяржаўных дзеячаў мшуглага перыяду і г.д. Напрыклад, некалькі навуковых працаў ён прысьвяціў выдатнаму дзеячу нацыянальна-вызваленчага руху XVIII ст. Тадэвушу Касцюшку, які пакінуў значны след у палітычным жыцьці не толькі шэрагу еўрапейскіх дзяржаў, але і ў Злучаных Штатах Амерыкі дзе змагаўся за яе незалежнасьць [6].

Кніга «Крыніцы беларуска-літоўскага права» (Мшск, 1991 г.) была прысьвечана характарыстыцы важнейшых нарматыўных актаў, якія дзейнічалі на працягу стагоддзяў у Беларусі агульна-

земшх, абласных, валасных, гарадскіх грамат, Судзешка 1468 г., Статутау 1529, 1566, 1588 гг. і інш. На падставе сістэмнага аналізу помнікаў права ён зрабіў вывад аб нацыянальнай адметнасці беларускага права і параўнальна высокай тагачаснай прававой культуры беларускага народа, аб чым сведчыць заканадаўства XV-XVI стст. і асабліва Статут 1588 г.

Важнай навуковай падзеяй стала выданне манаграфіі І. А. Юхо «Гістарыяграфія псторып дзяржавы і права феадальнай Беларусь» (Мшск, 1999), дзе быў дадзены кароткі агляд навуковых публікацый, у якіх разглядаліся або закраналіся пытанні гісторыі дзяржавы і права Беларусі, а таксама рабілася іх крытычная ацэнка. Асабліва ён падвергнуў крытыцы погляды польскіх навукоўцаў адносна самастойнасці Беларусі і значнага уплыву польскага права. Навуковец звяртаў увагу на прычыны тэндэнцыйных адносін паміж замежных навукоўцаў да беларускай псторыі ў сувязі з тым, што ўзнікала замоучванне шматлікіх праблемных пытанняў, стварэнне «белых плям» і нават фальшыфікацыя айчынных псторыка-прававой навукі.

Шэраг артыкулаў І. А. Юхо прысвячу развіццю юрыдычнай навукі ў Беларусі дзяржаўным універсітэце, гісторыі грамадзянска-працэсуальнага права і інш. [7]. Акрамя таго, ён прыняў удзел у выданні на англійскай мове кніг аб гістарычным шляху беларускай нацыі і дзяржавы [8].

І. А. Юхо прыняў удзел у падрыхтоўцы шэрагу энцыклапедычных выданняў, у тым ліку быў адным з ініцыятараў і аўтараў першага на беларускай мове выдання «Юрыдычнага энцыклапедычнага слоўніка» (Мінск, 1989), сааўтарам і перакладчыкам энцыклапедычнага выдання «Статут Вялікага княства Літоўскага 1588»: Тэксты. Даведнік. Каментарый (Мінск, 1989). Напісаў шмат артыкулаў у тым жа выданні, як «Мысліцелі і асветнікі Беларусі»: энцыклапедычны даведнік (Мінск, 1995), «Асветнікі зямлі беларускай» (Мшск, 2003), «Энцыклапедыя псторып Беларусі» : у 6 т. (1993-2004 гг.), «Вялікае княства Літоўскае»: энцыклапедыя : у 2 т. (2005-2006 гг.).

Важным нашрункам яго навуковай дзейнасці было перавыданне гістарычных крыніц айчыннага права. Менавіта па шчытыве І. А. Юхо быў перавыдадзены шэраг помнікаў права Беларусі, у тым ліку Статут 1588 г. (1989) і Статут 1566 г. (2003), дзякуючы чаму актывізаваліся навуковыя даследаванні ў сферы гісторыі дзяржавы і права Беларусі.

Шэраг кшг Я. А. Юхо («Каротш нарыс псторыш дзяржавы і права Беларусь» (Мшск, 1992), «Псторыя дзяржавы і права Беларусі» (Мшск, 2000) і інш.), у яшх разглядаецца у агульных рысах паэтапная гісторыя развіцця дзяржаўнасці Беларум і выказваюцца уласныя погляды на айчынную прававую гісторыю, былі непасрэдна прызначаны студэнтам юрыдычных вышэйшых навучальных устаноу Беларусі. Гэтыя кнт з'яўляюцца і зараз важнейшымі вучэбнымі дапаможнікамі для студэнтау-правазнаўцау ВНУ Рэспубл^а Беларусь.

Асаблівая заслуга прафесара І. А. Юхо у заснаванні навуковай псторыка-прававой школы Беларусі. Пад яго шраунштвам было абаронена шэраг кандыдацшх і доктарскіх дысертацый. На падставе навуковых напрацовак І. А. Юхо, часта па яго ж шшыцятыве, беларушся псторыш права распрацоУвалі разнастайныя пытанні айчыннай гісторыі, публікавалі манаграфіі, вучэбныя дапаможн^ы кі па псторыш дзяржавы і права Беларум і г. д. Такім чынам, навуковая спадчына доктара юрыдычных навук, прафесара І. А. Юхо спрыяла развіццю беларускай гісторыка-прававой навуш і юрыдычнай адукацыі.

Літаратура

1. Юхо, Я. А. Уз'яднанне беларускага народа у адзінай Савецкай дзяржаве - завяршаючы этап тэрытарыяльнай кансалідацыі беларускай сацыялістычнай нацып / Я. А. Юхо // Фар]траванне і развіццё беларускай сацыял^атычнай нацыі / З. У. Доктарау [і інш.] ; рэдкал.: П. Ф. Глебка [і інш.] / Акад. навук БССР, !н-т фшасофп. - Мінск, 1958. - С. 129-143; Юхо, Я. Беларусь у новай польскай энцыклапедып / Я. Юхо // Польша. - 1968. - № 4. - С. 177-180; Юхо, И. А. Установление советской власти в западных областях Белоруссии и воссоединение белорусского народа в едином советском социалистическом государстве / И. А. Юхо // Очерки истории государства и права БССР; редкол.: И. А. Юхо (отв. ред.) [и др.]. - Минск, 1969. - Вып. 2. - С. 71-97.

2. Юхо, И. А. Программа по истории государства и права БССР / И. А. Юхо, Б. Е. Бабицкий. - Минск, 1964. - 17 с.

3. Юхо, И. А. Общественно-политический строй и право Литовского государства (XIII-XVI вв.) / И. А. Юхо // История государства и права СССР: учебник для студентов юрид. вузов и фак.: в 2 ч. / Моск. гос. ун-т им. М. В. Ломоносова; К. А. Сафроненко (отв. ред.) [и др.]. - М., 1967. - Ч. 1. - С. 238-265 і шш.

4. Юхо, І. З псторып права / І. Юхо // Беларусь. - 1966. - № 5. - С. 28; Юхо, І. Грамадсмя і прававыя погляды Скарыны / І. Юхо // Польша. - 1967. - № 6. - С. 175-180; Юхо, І. А. Уладзімір Шчэта [Старонк беларус. энцыкл.] / І. А. Юхо // Польша. - 1967. - № 5. - С. 251-252; Юхо, Я. Беларусь у новай польскай энцыклапедыі / Я. Юхо // Польша. - 1968. - № 4. - С. 177-180; Юхо, Я. Пра назву «Беларусь» / Я. Юхо // Польша. - 1968. - № 1. - С. 175-182 і шш.

5. Юхо, І. ХТО складау Лггоусы Статут / І. Юхо // Беларусь. - 1958. - № 3. - С. 31; Юхо, Я. А. Статуты Вялшага княства Лггоускага / Я. А. Юхо // Польша. - 1966. - № 11. - С. 125-137 і шш.

6. Юхо, Я. А. За вольнасць нашу і вашу: Тадэвуш Касцюшка / Я. А. Юхо. - Мшск, 1990. - 52 с.; Юхо, Я. А. Крыніцы беларуска-лггоускага права / Я. А. Юхо; пад рэд. Т. Ф. Ешчэнь - Мшск, 1991. - 238 с.; Юхо, Я. За вольнасць нашу і вашу [Тадэвуш Касцюшка] : урывак з нарыса / Я. Юхо // Бацькаўшчына : зб. пст. лгг.: для сярэд. і ст. шк. узросту / уклад., прадмова С. С. Патэшка. - Мшск, 1994. - С. 96-98; Юхо, Я. А. «Нарадз^ся я лщывшам...»: Тадэвуш Касцюшка / Я. А. Юхо, У. Емяльчанчэ. - Мшск, 1994. - 68 с.; Юхо, Я. Наш нацыянальны герой [Т. Касцюшка, 1745-1817] / Я. Юхо // Сыны і пасынк Беларус / С. В. Барыс, С. В. Тарасау, Г. А. Ланеуск [і шш.]; уклад. С. В. Барыс. - Мшск, 1996. - С. 95-134.

7. Юхо, Я. А. Развщцё юрыдычнай навук у Беларусм дзяржауным утвэрстгэце [1926-1995 гг.] / Я. А. Юхо // Весн. Беларус. дзярж. ун-та. Сер. 3. Права. - 1969. - № 1. - С. 3-6; Юхо, І. А. Юрыдычная наука БССР за 60 лет / І. А. Юхо // Правоведение. - 1979. - № 1. - С. 3-10; Юхо, І. А. Основы гражданского судопроизводства Союза ССР и ГПК союзных республик / И.А. Юхо // Соц. законность. - 1962. - № 7. - С. 38-43; Юхо, И. А. Гражданский процессуальный кодекс Польской Народной Республики / И. А. Юхо // Советская юстиция. - 1967. - № 1. - С. 27-28.

8. Истарычны шлях беларускай нацыі і дзяржавы = The history of the belarusan Nation and State / М. Біч, Р. Гарэцы, У. Конан [і шш.] ; рэдкал.: У. Арлоу [і шш.] ; перакл. на англ. А. Бурсау. - Мшск, 2005. - 440 с.; Истарычны шлях беларускай нацыі і дзяржавы = The history of the belarusan Nation and State / М. Біч, Р. Гарэцы, У. Конан [і шш.]; рэдкал.: У. Арлоу [і шш.]; перакл. на англ. А. Бурсау. - Мшск, 2006. - 440 с.